

DE OUWE QUEBEC

(Old Quebec)

Eenakter

door
WILLIAM NORFOLK

vertaling
Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE OUWE QUEBEC – OLD QUEBEC** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLIAM NORFOLK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1986 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Madame Lapin - hotel eigenaresse, Brussel.

Ouwe Quebec - tener, vriendelijk oud heertje. Snor en brilletje.

Urchin - zijn "zoon". (van twijfelachtig geslacht)

Babette - het rijkelijk bedeelde (en gulle) kamermeisje.

Lapin - de man van Madame Lapin.

DECOR:

Op het voorplan is de receptiebalie, waarachter Madame Lapin rekeningen aan het schrijven is. Zij is een knappe vrouw van midden veertig in een hoog gesloten witte blouse en zwarte rok. De ouwe Quebec die even later binnenkomt met Urchin is tegen de vijftig en bijziende. Keurig gekleed en geschoren. Urchin is zevenentwintig maar ziet er jonger uit. Urchin is een jonge vrouw, vermomd als jongen. Die 'dubbelzinnigheid" moet niet geheel verborgen blijven in het spel. Daarachter, een paar treden hoger ligt de eetzaal. Er staan enkele tafeltje en stoelen en er is gedekt voor het ontbijt.

Als het doek opengaat zit Madame Lapin rekeningen te schrijven. De Ouwe Quebec (Ouwe Q) komt binnen met Urchin, zijn "zoon" en zij lopen langs de receptiebalie.

Madame: Bonjour Messieurs.

Ouwe Q.: Bonjour Madame. *(met een vreselijk accent. Urchin glimlacht alleen naar Madame. Zij gaan de trapjes op en gaan aan een van de ontbijttafeltjes zitten. Babette komt binnen. Midden twintig en een knap aantrekkelijk meisje, gekleed in blouse en rok. Daarover een schort waaraan zij haar handen afveegt)*

Madame: Goeie morgen, Babette.

Babette: Dag Mevrouw. *(gaat trapjes op naar tafeltje van Ouwe Q. en Urchin. Spreekt met moeite Engels)* Good Morning, Mister Robinson.

Ouwe Q.: Good morning, Babette. Comment allez-vous?

Babette: Tres bien, merci. *(glimlacht naar Urchin)* Goede mor... Oh, maar ik vergeet telkens dat hij dief is.

Ouwe Q.: Deaf.

Babette: Ah ja, deaf. Doof. Wat jammer. Hij is zo... joli.

Ouwe Q.: Dat is Gods wil, mademoiselle.

Babette: Maar toch is het jammer. *(schikt kopjes etc. op het tafeltje)* Heeft U het in Brussel naar Uw zin gehad?

Ouwe Q.: Het is een week geweest van grote rust.

Babette: Vindt U het fijn vandaag naar Antwerpen te gaan... aan boord van het schip... en ver weg te varen?

Ouwe Q.: Heel fijn. Mijn zoon is ziek. Zijn borst. *(Urchin kucht braaf)* Daarom wil ik hem snel naar Canada brengen.

Babette: De zeereis zal hem misschien goed doen? Die hoest..

Ouwe Q.: Hem genezen, hoop ik.

Babete *(met overdreven mondbewegingen tegen Urchin)*: U zult gauw genezen zijn. *(tegen Ouwe Q.)* Wilt U thee of koffie, monsieur?

Ouwe Q. *(tegen Urchin. Mondbewegingen)*: Koffie? *(Urchin knikt)* Koffie, s'il vous plait, Babette. *(Babette af. Lapin op en blijft bij receptiebalie staan. Hij loopt tegen de vijftig)*

Lapin: Babette heeft me mijn koffie niet op bed gebracht.

Madame *(zonder op te kijken)*: Ik heb haar gisteren gezegd dat het afgelopen moet zijn.

Lapin: Waarom?

Madame: Dat "kleine beetje extra" dat ze erbij levert kost veel te veel tijd.

Lapin: Jaloers?

Madame: Was het leven maar zo opwindend. Na een eeuwigheid met jou getrouwd geweest te zijn is het een soort opluchting dat jij andere

uitlaatkleppen hebt voor je zweterige activiteiten. Maar dat meisje wordt niet betaald voor dat soort karweitjes.

Lapin: Jij hebt voor het huwelijk gekozen. Ik was best tevreden met te blijven samenhouden.

Madame: Mijn moeder heeft voor ons huwelijk gekozen. Zij kon het niet verkroppen dat haar dochter zou overschieten. *(korte stilte)* Zelfs al hield dat in dat ze een hotel moest kopen voordat jij er mee instemde met mij te trouwen. *(stilte)*

Lapin: Hoe kom je erbij dat Babette me interesseert?

Madame: Jij zou nog met een baviaan naar bed gaan als die beschikbaar was. Je bent allesbehalve kieskeurig. *(stilte)* Zij trouwens ook als het daarop aankomt. Gisteren betrapte ik haar erop dat ze stond te lonken naar het dove "Knaapje". *(zij grinnikt in zichzelf)* Ik zou haar gezicht wel eens willen zien als ze er achter komt dat ze een meisje heeft staan opvrijen.

Lapin: Je neemt alleen maar aan dat het een meisje is.

Madame: Die heupen!

Lapin: Jouw broer heeft net zulke heupen.

Madame: Arme Michel. Een van die ongelukjes van de Schepper.

Lapin: Hij beweegt zich op mysterieuze wijze.

Madame: De Schepper?

Lapin: Nee, Michel! *(pauze)* Waarom zou het "knaapje" een meisje zijn vermomd als een jongen?

Madame: Dat is een Engels trekje. Kijk maar naar al die toneelstukken van Shakespeare met vrouwen in mannenkleden. En met de Kerst is het een oude Engelse gewoonte voor mannen zich te verkleden als vrouwen en de vrouwen als mannen, zodat ze zich kunnen aanstellen in hun zogenaamde "pantomimes". Ze weten van voren niet dat ze van achteren leven. Die Ouwe Quebec...

Lapin: Waarom noem je hem niet Meneer Robinson?

Madame: Omdat hij onophoudelijk over Quebec praat met dat verschrikkelijke Franse accent van hem. Jij boft. Jij schijnt altijd iets vreselijk dringends aan het doen te zijn als hij begint, en dan ben je als een speer een paar honderd meter uit de buurt. *(stilte)* Ik weet zeker dat dat niet zijn echte naam is. Waarschijnlijk is hij van adel en reist hij incognito.

Lapin: Er is geen adel in Amerika.

Madame: In ballingschap. Gekidnapt door Zigeuners. En zij is ontsnapt uit een nonnenklooster om in het geheim met hem te trouwen. En Moeder Overste zit haar op de hielen.

Lapin: Vermomd als paard en wagen?

Madame: Is het je niet opgevallen dat ze de hele tijd om zich heen

kijken of ze niet worden gevolgd?

Lapin: Eerlijk gezegd, nee.

Madame: Niet alleen een saaie man, maar nog blind ook. (*gaat enthousiast door*) Hun eerste ontmoeting was achter het traliehek van het klooster... liefde op het eerste gezicht... hij was waarschijnlijk de eerste man die zij te zien kreeg sinds zij haar geloften had gedaan.....

Lapin: En nu neemt hij haar mee naar Quebec om haar als blanke slavine te verkopen?

Madame:en plotseling telden haar geloften niet meer mee. Hun liefde was het enige dat nog telde. (*stilte*)

Lapin: Geloof je nou echt in die onzin?

Madame: Lapin, het leven is niet zo grijs als jij het ziet. Goddank hebben sommigen van ons nog een rose bril. (*stilte*) Bovendien.. ze ziet er... vroom uit.

Lapin: Ik zou het eerder stiekem noemen. Sluw. In ieder geval geloof ik geen moment dat hij het zoontje is van die ouwe. Eerder zijn... zijn...

Madame: Ik hoop maar dat je... le mot juste niet vindt. Het zou pijn doen aan mijn oren! Ga maar naar de keuken en kijk even of de groenten al gearriveerd zijn.

Lapin: Met zulke heupen heeft hij een interessante toekomst. (*af. Madame gaat verder met de rekeningen. Ouwe Q. kijkt rond om zeker te zijn dat niemand hen afluistert*)

Ouwe Q. (*normale stem*): Wat staat er op het menu? Zonder mijn bril ben ik zo blind als een mol.

Urchin: Heb je zin in een gekookt eitje?

Ouwe Q.: Ik heb eigenlijk zin in een lekkere bokking.

Urchin: Hoe zeg je "Bokking" in het Vlaams?

Ouwe Q.: Gaat mijn schoolfrans een beetje te boven. (*pauze. Hij kijkt in haar ogen*) We worden echt gelukkig in Canada, wijfje, schatje. Waarom kijk je dan zo triest?

Urchin: Oh, mannetje van me, als we maar zekerheid hadden. (*pauze*) Ze zal toch niet terugkomen, wel?

Ouwe Q.: Waarom kun je toch niet aannemen dat ze dood is?

Urchin: Omdat ze er altijd was. Kwaadaardig. Ik had het gevoel dat ze er eeuwig zou zijn.

Ouwe Q.: Ze is vier maanden geleden gestorven. In...

Urchin: Weet ik. In Amerika. Longontsteking. Maar op een of andere manier stelt dat me niet gerust. Te ver weg.

Ouwe Q.: En bovendien, wat zou het als ze terugkwam naar Engeland. Wij zijn daar niet meer en wie zou ons zo herkennen? Ze zou ons nooit vinden.

Urchin: Oh jawel. Ze zou ons vinden. Op een of andere manier. Ze was altijd vastbesloten dat wij niet samen gelukkig zullen zijn. Dat heeft ze me zelf gezegd.

Ouwe Q.: Maar ze kan ons nu niet meer aan. Er was een telegram dat het bewijs leverde.

Urchin: Dat heb ik niet gezien. (*korte stilte*) Ik wou dat ik haar lichaam gezien had. Dan zou ik zeker weten dat je vrij bent. (*stilte*) Zodat we kunnen trouwen.

Ouwe Q.: En we zullen trouwen. Zo gauw als we in Canada zijn. Of misschien al aan boord. Ik zal het de Kapitein vragen. Ik zou het in Engeland al gedaan hebben, maar dat zou wel erg gevoelloos geleken hebben... zo kort na haar dood. En dan: je bent al mijn vrouw.

Urchin: Alleen dat telegram moet bewijzen...

Ouwe Q. (*zachtjes*): Al drie en een half jaar ben jij mijn vrouw. En het zijn volmaakte wittebroodsweken geweest.

Urchin: Officieel niet.

Ouwe Q.: Sinds die dag in December toen we elkaar trouw beloofden... waren we het erover eens dat het net zo bindend was als een kerkelijk huwelijk, niet? Een complete eenheid van geest. Hebben we elkaar dat niet beloofd?

Urchin: Ja, maar voor de wet... (*glimlacht triest. Ouwe Q. kijkt rond en neemt dan haar hand*) ..voor de wet had zij de titel.

Ouwe Q.: Ik denk al heel lang niet meer aan haar.... als mijn vrouw. Dat weet jij ook wel. (*laat haar hand los*) Zelfs haar vlucht naar Amerika was een poging tot hereniging met een van haar oude minnaars. En als ze er niet met hem vandoor was gegaan, was ze vandaag of morgen wel achter een van de anderen aangegaan. Oh, ze had er zo veel.

Urchin: Mijn lieve man, wind je niet op!

Ouwe Q.: Ik moet er over praten, om het kwijt te raken. Al heb ik het jou al honderd keer verteld. Het is net of ik me van een vergif bevrijd. (*stilte*) Ze verhuurde zelfs kamers om zichzelf maar te omringen met verleidingen. Aan Duitse studenten!

Urchin: Een goed idee van haar: Zij inde het geld en jij deed het werk. Jij poetste hun schoenen en kookte hun eten en waste hun borden af. En zij gebruikte het geld om zichzelf op te tuigen als een kerstboom... En ze bood ze nog extra gastvrijheid... in de slaapkamer. (*pauze, dan bitter*) Extra lessen Engels!!

Ouwe Q.: Eigenlijk was ze zielig, denk ik. Hoe ouder ze werd, terwijl al haar kansen op een carrière verdwenen, hoe wanhopiger en brutaler haar overspel werd. (*pauze*)

Urchin (*glimlacht*): Nou ja, er staat haar wel een schok te wachten, als ze naar Engeland terug zou komen, niet?

Ouwe Q.: Je bedoelt, met ons weg?

Urchin: Ik bedoel: haar kleren en juwelen in de lommerd! Je weet hoe ze dacht over juwelen en alles dat glinstert. Zonder haar juwelen is ze als een kip zonder veren. (*korte stilte*) Vind je niet dat we ze een beetje vlug hebben opgeruimd?

Ouwe Q.: Ze hadden geen gevoelswaarde. En daar komt nog bij dat ik de meeste betaald heb. (*stilte*)

Urchin: Jij bent er zo zeker van dat ze nooit terug zal komen. (*stilte*)

Ouwe Q.: Ze zou terug gaan naar haar eigen land met horden mannen om te experimenteren als haar ex-worstelaar haar niet meer zou willen. Waarom zou ze terugkomen naar haar schuchtere echtgenootje? (*stilte*)

Urchin (*zachtjes*): Ik had toch zo'n hekel aan haar... om de manier waarop ze jou behandelde. Wat ze allemaal zei... hoe ze jou noemde.

Ouwe Q.: Nou, wie is zich nu aan het opwinden? (*Babette komt binnen met koffiepote, melk enzovoort. Ouwe Q. maakt mondbewegingen*) Na het ontbijt gaan we een wandelingetje maken.

Babette: Ik zal U missen als U allebei weg bent, monsieur. Maar ik hoop dat U gelukkiger zult zijn in Canada.

Ouwe Q.: Heel vriendelijk van U. (*Babette glimlacht naar Urchin. Af*) Jij hebt Babettes hart veroverd. (*Urchin schenkt koffie in en ze eten hun ontbijt. Lapin terug naar receptiebalie*)

Madame (*kijkt op*): Zijn de groenten er al?

Lapin: Ja, en een extraatje voor jou. Henri vond het jammer dat jij er niet was.

Madame: Hij verbeelt zich dat hij een kans maakt.

Lapin: Bedoel je dat hij op oudere vrouwen valt?

Madame: Hij zou meer kans maken bij Babette. (*stilte*) Die is heel wat toeschietelijker.

Lapin: "Toeschietelijker"?

Madame: "Meegaande", cheri. "Beschikbaar."

Lapin: Nou, jij was ook niet de "kuisheid zelve" toen ik met je trouwde.

Madame (*weer bezig met haar administratie*): Moeder vond dat ik stagneerde.

Lapin: Ze wist dat wij samenleefden.

Madame: Precies. En zij dacht dat de enige manier om een einde te maken aan die toestand was: trouwen. Ze had geen goed woord voor mijn andere vriendjes en ze zei dat jij tenminste normaal leek.

Lapin: Normaal? Was normaal de enige vereiste?

Madame: Hoe kon moeder, of ik, weten dat het zo... ontoereikend zou blijken? Zij had voor zichzelf helemaal geen aspiraties, dus een mislukking zou ze nooit herkennen.

Lapin: Het hotel is wel een succes.

Madame: Omdat we werken als paarden. *(stilte)* We hebben op de kerktoren gemikt en hem geraakt ook. Bravo! Er is een tijd geweest dat ik op de maan zou hebben gemikt. *(pauze)* Jij hebt altijd wat lager bij de grond gemikt. Om precies te zijn: net onder de navel.

Lapin: Ik ken mijn grenzen.

Madame: Wij allemaal, helaas. Een Casanova ben je zeker niet.

Lapin: Dat zeg jij.

Madame: Babette heeft nooit kaviaar geproefd. Daarom kan ze zo in de wolken zijn over een frikandel. En Lisa...

Lapin: Lisa?

Madame: Ben je haar al vergeten? *(pauze. Ze glimlacht)* Of dacht je dat ik daar niets van wist?

Lapin: Die drong zich aan mij op.

Madame Eén keertje maar. En toen nog niet van harte. En sinds die tijd vertelt ze aan iedereen dat ze een appel opat en toen in slaap viel terwijl jij... je kunstje deed. *(pauze)* Heeft Ouwe Quebec gisteravond echt twee flessen wijn besteld?

Lapin: Eén ervan was champagne. Ze hadden iets te vieren. Ze gaan vandaag aan boord. *(pauze)* Lisa zou zoiets nooit zeggen.

Madame: Ik denk dat de teleurstelling haar zo kwaadaardig heeft gemaakt. *(gaat verder met administratie. Lapin heeft krant gepakt en leest)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto